

מי מדליף? למי? באיזו שיטה? מדוע?

ההתקדמות והשר לענייני התיישבות השטחים נחשב אצל בים משירי הממשלה ומהפקידים בכירים שלה כ"מלך המדלפים" על ממשלת בגין. קשה לראות את אריק שרון מסתודד עם ע"ונאי במקומות ציבוריים. לעתים פשר להבחין בו יושב במינוך כנסת עם עיתונאי זה או אחר,

אריק שרון

ולם אין בכך דבר היוצא מגדר מקובל בחיים הפרלמנטריים. סגן ראש הממשלה, שימחה אריק שרון, שהוא המדליף הגדול יותר של הממשלה. ארליך אמר לא הזכיר את שמו של שרון אוני העיתונאים, אך מקורביו נמחו גלות למי התכוון ארליך שאמר, שילך בין בנין ויגלה לו י הוא המדליף הראשי מהממשל מקורביו שרון טוענים, שרק ינה אישית בין ארליך לאריק מדליף אותו לקבוע שאריק הוא מדליף הראשי.

לכותו של שרון יש לציין, שר אם אכן הוא המדליף הראשי לשיבות הממשלה ומישיבות וע"ת השרים לענייני ביטחון, הרי יא עושה זאת בצורה מתחכמת

מלך המדלפים על פי הגדרת סגן ראש הממשלה

ותר, שרון כמעט שאינו מדבר עיתונאים, כאשר מטלפנים עיר נאים לביתו הוא זהיר ביותר, שוחח כאילו יש האונה על הקן, אולם אם שרון מדליף הוא עושה ת בשני צינורות עיקריים: יוע"ע ועוררו המיוחד, העיתונאי ל- עבר אלו לנדאו, הצמד אליו משך מרבית שעות היממה, ור יפרו בעיתון חטריב, העיתונאי ריו דן.

פעמים אחדות הואשם אריק על- י שרים ופקידי ציבור בהדלפות אלי לנדאו, אנשים שמסתובבים משרד ראש הממשלה, בימי רב- ין, עת נערכות שם ישיבות משלה, הבחינו לא פעם בנזהר קבוע של שרון, לצאת כמה פע- ע באמצע ישיבת הממשלה, להס- דן עם יועצו לנדאו שהמתין בחדר המזכירות, ולחזור ל- יבה, כשרון היה חוזר לישיבת משלה היה לנדאו ממחר ל- לפון ומקיים כמה שיחות ארי- ת, מזכיר הממשלה אריה נאור, פס, לדבריו, כמה פעמים את דאו משוחח עם עיתונאים, ב- קר עם כתב מסויים של ה- יו, אמנם אין הוכחה חותכת יו, אבל קרה לא פעם שה- יו פירסם דברים מתוך ישיבת ומשלה - דברים מגמתיים של יון - עוד לפני שישבת הממ- ית הסתיימה.

ארליך יש קשר עם שלושה סוגי עיתונאים, כמה מהכתבים הכלכליים הם כמעט ידדים איי שיים שלו, עוד מהתקופה שבה כיהן כשר האוצר, גם היום, אחרי שעזב את משרד האוצר, אפשר להבחין בעיתונים בדיעות הנוג- עות לעניינים פוליטיים או מפלג- תיים של ארליך; מקור הידיעות: הכתבים הכלכליים של העיתונים.

סוג שני של עיתונאים, הקי שורים בצורה זו או אחרת לארליך, הם הכתבים הוותיקים לענייני מיפ- לגות, או אותם שהיו כתבים ל- ענייני מפלגות, כשארליך עמד בראש המפלגה הליברלית, כאשר היתה באופוזיציה, כמה מהם נש- ארו נאמנים לארליך עד היום, ור עימם הוא משוחח בצורה חופשית, הסוג השלישי של עיתונאים הקי שורים בארליך הם ידידי הדובר האישי שלו, עמיקם שפירא, שפי

שימחה ארליך

רא מקיים קשר עם עיתונאים מקר מים בתל-אביב, המתפרנסים ממנו בתוקף תפקיד אחר שלו, דובר ראש עיריית תל-אביב שלמה ("ציצי") להט, לפעמים אפשר להב- חין בדיעות, שוחות ארליך עליי הן, הבאות, משום מה, מן הכת- בים המוניציפאליים בתל-אביב.

ארליך נוטה לשוחח גלויות עם העיתונאים שלו, אך מקפיד לציין מה בדיוק "אוף דה רוקרד" (לא לפירסם) ומה מתר לפרסם. ל- דברי ארליך מעולם לא מעל עיר תונאי באמונו.

ארליך הוא חסיד האסכולה של עיתונאים פרטיים, הוא מקפיד על שיטה מדויקת - למי למסור מידע, למי מיע, את מי צריך להעניש, ומי קיבל סקופ גדול, ולכן אפשר להנחיתו זמן מה, הוא גם דואג לעיתונאים שלו בצורות אחרות, אחד העיתונאים הקרוי בים לארליך הוא מי שהיה ראש

הכתבים החברים קיבלו משרות בחוץ-לארץ

הדסק הכלכלי בטלוויזיה, אברהם ("בושי") קושניר, קושניר רצה לנסוע בשליחות ללונדון, וארליך סירר לו זאת, עיתונאי אחר, שי כתב פרופיל אהד ביותר על ארליך, דווקא בתקופה שבה הושר מן ביותר, הוא איש חטריב, יאיר קוטלר, הוא עמד לצאת בשליחות האוצר לארצות-הברית, אך אחרי שפרצה שערוריה בקרב חוגי עיר תונת וכלכלה, הבלית שלא לנסוע, הטענה של אריק שרון, כאילו ארליך הדליף לא מכבר ידיעה חמורה במיוחד לעיתונאים, נת- קלה בתגובתו של הלנגול מצד עיתונאים המקבלים בדרך כלל הדלפות, להם ברור כמעט בווד- יאות שלא ארליך הוא המדליף.

לק ניכר מהעיתונאים אינו אוהב את מודעי, למרביתם אין קשר ישיר או עקיף איתו. למודעי אין דובר קבוע, מאז מונה לשר, הוא החליף כחמש פעמים את הדובר שלו, ועתה אין לו דובר. מודעי קשור לעיתונאים בי שתי שיטות עיקריות, יש לו חוג עיתונאים משלו, אותם הנאמנים לו, בעיקר עיתונאים המזוהים פחות או יותר עם המפלגה ה- ליברלית ועם חוגו של מודעי ב- מיפלגה זו, הדרך השניה שבה שר- מר מודעי על קשר עם עיתונאים היא באמצעות כמה אנשי יחסי-ציי- בור המקיפים אותו, ברשותו של הפירסומאי דויד אדמון.

אל העיתונאים שלו מתייחס מר- דעי בלבביות רבה, מזמין אותם לשיחות בביתו ולעיתים אף נפגש עימם במיסעדות או בבתי-קפה, אל יתר העיתונאים הוא מתייחס כאל אייבים בלב ובנפש, בחש- דנות ולעיתים אף בקוצר רוח ובי- רוגזה.

מודעי אינו מסוג השרים שאליי הם יכול כל עיתונאי לטלפן הבי- תה ולבקש מידע או תגובה, מודעי אמנם משיב בנימוס, אך אם ה- עיתונאי לא נימנה על מקורביו, תסתיים השיחה במהירות, מבלי שהעיתונאי יקבל תשובה לשאלתו, הציגה והרוגז בקולו של מודעי מפחידים אותו.

במשך תקופה ארוכה האשים

יצחק מודעי

ארליך את מודעי שהוא מדליף מישיבות הממשלה, בינתיים השתנה מאזן-הכוחות בתוך המפלגה הליברלית וארליך אינו מטיח יותר האשמות במודעי, ככל שגובר כוחו של מודעי, כן נקבצים סביבו יותר עיתונאים הר- מנסים לשבור את מחסום החש- דנות שלו.

תרגיל בהדלפות מקצועיות עשו אנשי מודעי בתוך המפלגה ה- ליברלית לפני הבחירות שנערכו במיפלגה זו, אנשי מודעי, בין אם ביוזמתו הישירה ובין אם ללא ידיעתו, הדלפו ידיעות מסוגנות היטב ומגמתיות נגד יריבי מודעי בתוך המפלגה, היתה זו מלאכת- מחשבת של הדלפות, בעוד מודעי עצמו מיעט לתת ראיונות, התר- צאות הוכיחו ששיטת מודעי פע- לה היטב.

גם יריביו המושבעים ביותר של מודעי אינם טוענים שהוא אח-

הדלפות מתחכמות עזרו לנצחון הפנים-מיכלג'תי

ראי להדלפה החמורה האחרונה, אם כי הכל מודים, שאילו הדבר היה משרת אותו, לא היה חושש להדליף.

אחד השרים האהובים ביותר על עיתונאים הוא שר-האוצר, יגאל הורביץ, הסיבה לכך טמונה באופיו הלבבי, הכן, והתייכני, כשנכנס הורביץ למישרד הוא אסר על כל פקידי האוצר, לשוחח עם עיתונאים ללא רשותו או ללא אישור דובר-האוצר, דויד ברחיים, אולם ברחיים, היודע שהורביץ רוצה להיפטר ממנו, אינו מרשה

הורביץ אסר על פקידי להפגש עם עיתונאים

לאף פקיד בכיר להתראיין, כדי שלהורביץ לא תהיה הודמנות לכי עוס עליו, אך הורביץ אינו כפוף למיגבלות שלו עצמו, הוא נפגש באופן חופשי עם עיתונאים, משוחח עימם שעות ארוכות בטלפון, מכנה אותם בשמותיהם הפרטיים, ומעודד אותם לקרוא לו בשמו הפרטי. קשה להניח שיחסים כאלה אינם מביאים ברכה מיקצועית לעיתו- נאים, הורביץ יכול היה להיות נחמד ולבבי, אך אם הפגישות עימו לא היו לתועלתם המקצועית, הם לא היו נפגשים איתו בתדירות כל-כך גבוהה.

אך העיתונאים יודעים שבענייני נים סודיים, פיו של הורביץ חתום, הוא לא יהסס לשקר לעיתונאי ולאמר לו בתשובה לשאלה: "אני לא יודע, לא שמעתי על זה אף פעם," למרות שאחר-כך מתברר שהוא היה מעורב באותו עניין, למרות כל זאת הורביץ נשאר אהוד על העיתונאים.

כשביקר ח"כ בנימין הלוי בחריי פות רבה את העיתונאים, וכינה את עובדי הטלוויזיה בשם פוש-

יגאל הורביץ

עים, דרשו ממנו העיתונאים להת- נצל, הלוי, שנבהל מדברי עצמו, אכן התנצל בפגישה מיוחדת שי ערכה עימו אנגודת העיתונאים בי ירושלים, יומיים אחרי ההתבטאות האומללה של הלוי אמר הורביץ דברים לא פחות חריפים כנגד העיתונאים, אך איש מהם לא חשב למחות או לדרוש מהורביץ להת- נצל, וכולם נשארו ידידים שלו.

עיתונאים כלכליים טוענים ש- הורביץ מנצל אותם לעיתים קרובי בות למלחמות הפרטיות שלו בי שרי-התעשייה, גדעון פת, ובנגיד בנק ישראל, ארנון גפני, אולם העיתונאים שכלל הנראה מקבלים הדלפות מהורביץ או מהמקורבים לו, משרתים אותו נאמנה, הדימוי השלילי של הורביץ בציבור לא בא לו בגלל כתבות של עיתונאים כלכליים, אלא בגלל מעשיו.

יש הטוענים, שכאשר הורביץ רוצה להדליף דברימה רציני, ואין הוא רוצה לעמוד מאחרי ההדלפה, עושה זאת עבורו ח"כ סיעתו זלמן שובל.

המיספר הרב ביותר של דוכי רים מצוי סביב השר פת, היום יש בלישכתו לפחות מרבית דוכי רים, כל אחד מהם נושא אמנם תואר אחר, אך תפקידם זהה.

פת מואשם עליידי יגאל הור- ביץ, כחמד מהמדלפים הגדוי לים ביותר בממשלה, מקורביו הור- ביץ האשימו לאחרונה את פת בי נישוחת הדלפה זו כדי לפגוע בי מנכ"ל משרד-האוצר, הד"ר יעקוב נאמן, ובאמצעותו לפגוע בהור- ביץ.

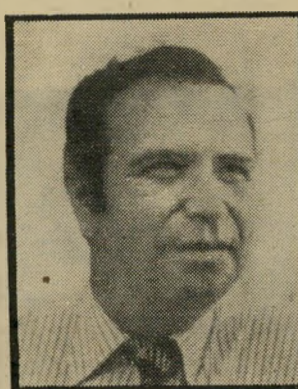
פת אינו מרבה להתראיין, כשי השרים יוצאים מישיבות הממשלה, לדיברי מקורביו הורביץ הוא אינו צריך כלל להתראיין, שר-האוצר טוען כי בכל יום ראשון עורך פת שיחות ארוכות עם כתבים, בעיקר כתבים כלכליים, מעביר להם חר- מר רב, במיוחד אם החומר הוא נגד הורביץ, הורביץ טוען, שפת

ההוכחה להדלפה: העיתונאים לא חוקפים את השר

מדליף לא רק חומר המגיע אליו מישיבות ממשלה, או מישיבות ב- נושאי כלכלה בהן הוא משתתף, אלא גם חומר הנוגע לבנק יש- ראל.

להורביץ יש גם הוכחה לכך ש- פת מדליף לעיתונאים, לדברי שר- האוצר אין בממשלה שר שלו מגיעות השמצות על כשלונות בי תחומי המישרד שלו יותר מאשר לפת, ולמרות זאת, כך טוען הור- ביץ, העיתונים כמעט ולא נוגעים בפח לרעה.

לעוררו של פת יש תיקים מל- אים בקטעי עיתונות ובתקציבים משידורי רדיו וטלוויזיה, הם מסור גלים להצביע על מסלול כל ידיעה, ממקורות יגאל הורביץ עד ל- עמודי העיתון, עוררו של פת מר- דים רק בסוג אחד של הדלפות, וטוענים שהם עושים זאת ביוז- מהם האישי, ללא ידיעת פת: ההדלפות נגד נאמן, הם טוענים

גדעון פת

שהם עושים זאת כדי להגן על הר- שר שלהם בפני נאמן, לגבי הר- הדלפות נגד הורביץ אין עוררי השר כנים כל-כך.

מאז נבחר כשר בממשלה, נמ- נע פת מלהיראות עם עיתונאים בפומבי, הוא מתחמק מרבים מהם באלגנטיות רבה, אם כי אותם עיתונאים מודים שכשהם משוחחים איתו בטלפון, הוא נעים ולבבי.

אם אכן מדליף פת, הוא יוצב אל מול מדליפי מודעי, שרון והור- ביץ, ואם אכן אלה מדלפים נגדו, נראה ששיטותיהם משוכללות הר- בה יותר.